

Arrest

nr. 118 032 van 30 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X
handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van X, op 30 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2013 tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 22 maart 2012 een asielaanvraag in bij de Belgische overheid.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 29 januari 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus .

1.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen weigerde bij arrest nr. 103 148 van 21 mei 2013 eveneens verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

1.4. Op 20 juni 2013 diende verzoekster een asielaanvraag in ten behoeve van haar minderjarige dochter.

1.5. Op 24 juni 2013 weigerde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de asielaanvraag in overweging te nemen (bijlage 13quater).

1.6. Op 22 juli 2013 dient verzoekster een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad tegen de in punt 1.5. bedoelde beslissing.

1.7. Op 2 oktober 2013 laat verzoekende partij via een schrijven van haar raadsman aan de Dienst Vreemdelingenzaken weten dat zij *“een nieuwe asielaanvraag [wenst] in te dienen nadat zij haar eerste asielaanvraag van 20 juni 2013 geweigerd zag omdat zij niet in overweging werd genomen(uw beslissing van 24 juni 2013)”*. Zij laat verder weten dat zij een nieuw stuk wenst neer te leggen dat zij niet voor de beslissing van 24 juni 2013 kon neerleggen.

1.8. Op 10 oktober 2013 vult de Dienst Vreemdelingenzaken een *“verklaring van meervoudige aanvraag”* in en stuurt ze deze naar het Commissariaat-generaal samen met een *“overzicht voorgelegde identiteits- en reisdocumenten + ontvangstbewijs andere documenten”*. De in punt 1.7. vermelde brief van de raadsman wordt mee verzonden naar het Commissariaat-generaal.

1.9. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 14 oktober 2013 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Dit vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.”

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en uw beweerde vrees voor een gedwongen huwelijk en voor de besnijdenis van uw dochter als ongeloofwaardig werden beoordeeld. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en uw beroep voor de RVS werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit de lezing van de begeleidende brief van uw advocaat kan worden opgemaakt dat u een asielaanvraag wenste in te dienen in hoofde van uw dochter, [K. G.]. Echter, het CGVS stelt vast dat haar een meervoudige asielaanvraag in uw hoofde werd overgemaakt. Er rest haar dan ook geen andere mogelijkheid dan deze asielaanvraag in uw hoofde te beoordelen.

Het rapport met prevalentiecijfers dat u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag geeft informatie over het voorkomen van besnijdenis in Guinee, wat echter niet relevant is in voorkomend geval, aangezien u in gebreke bleef betreffende de aannemelijkheid van uw onvermogen om uw dochter te beschermen tegen genitale verminking. In de weigeringsbeslissing van uw eerste asielaanvraag werd reeds gesteld dat u niet aannemelijk maakte dat u uw dochter niet zou kunnen beschermen tegen genitale verminking en deze beslissing werd door de RVV bevestigd, waardoor, zoals hierboven reeds gesteld, de beoordeling ervan vaststaat. De RVV stelde in haar arrest immers: “Wat de toepassing van artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet op de dochter van verzoekster betreft wijst de Raad er op dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar dochter reeds vervolgd werd en dat uit de bepalingen van

dit artikel dan ook niet kan afgeleid worden dat de vrees van de verzoekende partij voor de vrouwelijke genitale verminking voor haar dochtertje reëel is en een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging voor haar en haar dochter gegrond is. "

De begeleidende brief van de advocaat met betrekking tot de asielaanvraag van uw dochter is in voorliggende geval niet relevant waar hij de asielaanvraag in hoofde van uw dochter aanhaalt, aangezien een asielaanvraag in uw hoofde aan het CGVS werd overgemaakt. Ook het arrest van de RW dat hij voorlegt is om dezelfde reden niet relevant. Met betrekking tot zijn opmerkingen bij het rapport van Unicef en andere rapporten betreffende de prevalentie van genitale vrouwenverminking in Guinee, dient opnieuw opgemerkt dat niet de prevalentie van genitale vrouwenverminking werd aangevochten door het CGVS, doch uw onvermogen aan te tonen dat uw dochter werkelijk een risico loopt waartegen u haar niet kan beschermen.

Ten overvloede kan nog opgemerkt worden dat in het rapport van Unicef dat u voorlegt voor Guinee cijfers uit het jaar 2005 gebruikt worden en het rapport bijgevolg geen cijfers aanbrengt die bij uw eerste asielaanvraag nog niet gekend waren (zie administratief dossier). De cijfers van 2005 worden genoemd in de SRB, "Guinée - Les Mutilations Génitales Féminines (MGF)", mei 2012, update augustus 2012. Deze SRB werd reeds bij de beoordeling van uw eerste asielaanvraag aangehaald en toegevoegd aan het administratief dossier van deze aanvraag. Uit deze SRB blijkt dat deze cijfers uit 2005 in het geval van Guinée reeds danig achterhaald zijn en dat er een daling van de prevalentie bezig is.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet".

1.10. De Raad vernietigt de in punt 1.5. bedoelde beslissing bij arrest nr. nr. 113 153 van 31 oktober 2013.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoekster onder meer de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekster betoogt onder meer, *"De moeder van verzoekende partij diende als wettelijk vertegenwoordiger in naam en voor rekening van haar minderjarige dochter K.G. een eerste asielaanvraag in die (...) door de Dienst Vreemdelingenzaken geweigerd werd. Daarna ondernam verzoekende partij als wettelijk vertegenwoordiger een tweede poging om in naam en voor rekening van haar minderjarige dochter KG haar asielaanvraag in te dienen."* Zij stelt dat verwerende partij de bestreden beslissing nam naar aanleiding van een verkeerde juridische kwalificatie van de asielaanvraag van K. G. Verzoeksters standpunt komt erop neer dat er geen sprake is van een meervoudige asielaanvraag in haren hoofde zoals in de bestreden beslissing kan gelezen worden, maar wel van een tweede asielaanvraag die zij ten behoeve van haar minderjarige dochter K. G. had ingediend.

2.2. Verwerende partij legt geen nota neer en verdedigt zich derhalve niet op voormelde kritiek.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom het Commissariaat-generaal haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten het Commissariaat-generaal in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van het Commissariaat-generaal. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze

bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Verzoeksters standpunt dat verwerende partij ten onrechte de overgemaakte asielaanvraag beschouwt als een meervoudige asielaanvraag in haren hoofde, kan gevolgd worden. Het vindt steun in de aan het Commissariaat-generaal overgemaakte *“Verklaring meervoudige asielaanvraag”* die opgesteld werd op 10 oktober 2013 waarin in rubriek 13 kan gelezen worden: *“Uw hoeveelste aanvraag is dit?” 3de AA*. In rubriek 15 kan verder het volgende gelezen worden:

“Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw asiel aan? Geef kort een overzicht van deze elementen. Houden deze verband met uw eerdere aanvra(a)g(en)?

Indien ja, licht dit verband toe? Waarom kon u deze elementen niet eerder aanbrengen?

Waarom vraagt u opnieuw asiel aan?

Ik ben in feite nu asiel komen vragen omwille van mijn dochter.

Ik heb nu bewijzen dat de kinderen in Guinea nog steeds besneden worden.

Ik bedoel hiermee de kleine meisjes in Guinea.

Mijn advocaat heeft mij een bundel meegegeven om aan mijn asielaanvraag toe te voegen met de nodige bewijsstukken.”

In rubriek 19 kan het volgende gelezen worden:

“Zijn er behalve voorgaande gegevens nog elementen die u wenst aan te brengen met betrekking tot deze meervoudige asielaanvraag? Welke? Licht deze toe. Zijn er behalve voorgaande gegevens nog elementen die u wenst aan te brengen met betrekking tot deze meervoudige asielaanvraag?

Ik vraag asiel aan opdat de Belgische Staat mijn dochter zou beschermen tegen de besnijdenis.

Ik wil ook dat de Belgische autoriteiten weten dat de besnijdenis in Guinea nooit zal stoppen.”

Het voormelde samen gelezen met het in punt 1.7. schrijven van de raadsman van verzoekende partij dat eveneens aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt en waarin duidelijk kan gelezen worden *“Ik schrijf u als raadsman van mejuffrouw K.G., minderjarige (...) en verzoekende [partij], wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder A.S. (...). Verzoekende partij wenst een nieuwe asielaanvraag in te dienen nadat zij haar eerste asielaanvraag van 20 juni 2013 geweigerd zag omdat zij niet in overweging werd genomen(uw beslissing van 24 juni 2013)]”*. (...) Deze eerste asielaanvraag van K.G. kon als eerste asielaanvraag niet door uw diensten worden geweigerd omdat bij een eerste asielaanvraag oud artikel 51/8 van de Wet van 15 december 1980 niet van toepassing is (...) Verzoekende partij wenst verder een nieuw stuk neer te leggen dat zij rekening houdend met de datum van publicatie van het document (...) niet voor de beslissing van 24 juni 2013 kon neerleggen (...) Het verzoek om internationale bescherming van het dochtertje is om voorgaande redenen kennelijk gegrond”, leidt tot de conclusie dat verwerende partij inderdaad niet kan voorhouden dat de asielaanvraag die voor behandeling overgemaakt werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een meervoudige asielaanvraag in hoofde van verzoekster betreft.

2.5. Recapitulerend is er sprake van een eerste asielaanvraag in hoofde van verzoekster (punt 1.1.) en een tweede (punt 1.4.) en een derde asielaanvraag (punt 1.7) in hoofde van de minderjarige dochter van verzoekster voor wie zij in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigster optreedt. Dat er bij de in punt 1.4. bedoelde asielaanvraag sprake is van een asielaanvraag in hoofde van de minderjarige dochter van verzoekster en niet in hoofde van verzoekster zelf, volgt ook uit het in punt 1.10. bedoelde arrest waarin op grond van die vaststelling gesteld werd dat de Dienst Vreemdelingenzaken ten onrechte toepassing maakte van artikel 51/8 (oud) van de Vreemdelingenwet. In het arrest kan gelezen worden, *“Uit het administratief dossier blijkt verder dat de raadsman van de verzoekende partij en haar moeder op 5 juni 2013 een schrijven heeft gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken waarin hij verwijst naar voormeld arrest van 21 mei 2013 en waarin hij aankondigt dat er opnieuw een asielaanvraag zal worden ingediend voor het dochtertje. In zijn schrijven stelt de raadsman uitdrukkelijk: “Verzoekende partij vraagt als ouder in naam en voor rekening van haar dochtertje asiel aan. (...) Uit hetgeen voorafgaat, blijkt dat verzoekster kan worden bijgetreden waar zij, in het licht van het gezag van gewijsde van het gestelde in arrest nr. 103 148 van 21 mei 2013, betoogt dat de verwerende partij ten onrechte toepassing heeft gemaakt van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en dat zij, door dat toch te doen en het dossier niet over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, haar bevoegdheid heeft overschreden en haar een beoordeling ten gronde van haar*

asielaanvraag heeft ontnomen. Het middel is in de besproken mate gegrond. De beslissing van de gemachtigde van 24 juni 2013 houden weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag met bevel om het grondgebied te verlaten, dient dan ook te worden vernietigd."

2.6. Het gegeven dat de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkens de bestreden beslissing de overgemaakte asielaanvraag bestempelt als een meervoudige asielaanvraag in hoofde van verzoekster en niet in hoofde van de minderjarige dochter van verzoekster vindt geen steun in de documenten die door de Dienst Vreemdelingenzaken werden overgemaakt aan het Commissariaat-generaal. De bestreden beslissing steunt niet op behoorlijke feitenvinding en schendt derhalve de materiële motiveringsplicht. Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.7. Aangezien de Raad nadat de bestreden beslissing getroffen werd, bij arrest nr. 113 153 van 31 oktober 2013 de in punt 1.5. bedoelde beslissing vernietigt, wordt deze beslissing geacht nooit te hebben bestaan. Gelet op de bovenvermelde overwegingen in het arrest houdt het in dat de in punt 1.4. bedoelde asielaanvraag terug open valt als eerste asielaanvraag in hoofde van de minderjarige dochter.

2.8. Ter terechtzitting deelt de verzoekende partij mee dat de Dienst Vreemdelingenzaken op 2 december 2013 een bijlage 26 heeft opgesteld voor de minderjarige dochter van verzoekster en dat verzoekster zelf een bijlage 26 kreeg uitgereikt die dateert van 20 juni 2013 met daarop de melding "dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 december 2013". Verzoekende partij toont daarvan de bewijsstukken.

2.9. Verwerende partij bevestigt dat zij voormelde gegevens in de database van het Commissariaat-generaal heeft teruggevonden maar kan geen nadere informatie verstrekken aangaande het stadium van behandeling van de betrokken asielaanvra(a)g(en).

2.10. In het kader van onderhavige vernietiging wenst de Raad er op te wijzen dat de behandeling van de eerste asielaanvraag van de minderjarige dochter van verzoekster eerst zijn beslag moet krijgen alvorens er sprake kan zijn van eventuele behandeling van een meervoudige asielaanvraag in hoofde van de minderjarige dochter van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2013 tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA